

De Europæiske Fællesskabers Tidende

18. Årgang Nr. L 42

15. februar 1975

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Råd

75/106/EØF:

- * Rådets Direktiv af 19. december 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser 1

75/107/EØF:

- * Rådets Direktiv af 19. december 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om flasker som måleholdere 14

75/108/EØF:

- * Rådets Direktiv af 20. januar 1975 om tilrettelæggelse af en strukturundersøgelse i 1975 inden for rammerne af et program til undersøgelse af landbrugsbedriftenes struktur 21

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1974

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om færdigpakning af visse væsker i bestemte volumenstørrelser

(75/106/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I de fleste af medlemsstaterne gælder der for færdigpakning til direkte salg af væsker i pakninger, der er fremstillet og tillukket på forhånd, præceptive bestemmelser, som er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat og således hæmmer handelen med disse færdigpakninger; der må derfor indledes en tilnærmelse af disse bestemmelser;

for at muliggøre en korrekt forbrugerinformation må det angives, hvorledes oplysningerne om den i færdigpakninger indeholdte væskes nominelle volumen skal anføres på færdigpakningen;

det er ligeledes nødvendigt at fastlægge de tilladte maksimalfejl for indholdet af færdigpakninger, og med henblik på at lette kontrollen af færdigpakkningens overensstemmelse med de fastsatte bestemmelser bør en referencemetode for denne kontrol klarlægges;

for et givet produkt bør antallet af størrelser, der ligger for nær op ad hinanden og udgør en risiko for at vildlede forbrugeren, formindskes mest muligt, men på grund af de overordentlig store lagerbeholdninger af færdigpakninger inden for Fællesskabet kan denne formindskelse dog kun ske gradvis;

Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder ⁽³⁾ som ændret ved tiltrædelsesakten ⁽⁴⁾ fastsætter i artikel 16, at formålet med de særlige direktiver kan være tilnærmelse af vilkårene for markedsføring af bestemte produkter, især med hensyn til fastsættelse, måling og mærkning af de færdigpakkede mængder;

⁽¹⁾ EFT nr. C 56 af 2. 6. 1972, s. 35.

⁽²⁾ EFT nr. C 123 af 27. 11. 1972, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

for visse medlemsstater frembyder en hurtig ændring af det påfyldningsprincip, der er foreskrevet i deres nationale lovgivning, samt tilrettelæggelse af nye kontrolformer og ændringer af systemet for enheder for mål og vægt, vanskeligheder; der bør derfor for disse medlemsstater fastsættes en overgangsperiode, som dog ikke må bringe forstyrrelser i handelen inden for Fællesskabet med de nævnte varer og ikke frembyde en fare for gennemførelsen af direktivet i de andre medlemsstater —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv vedrører de færdigpakninger, der indeholder de i bilag III nævnte væsker, udmålt med henblik på salg i standardvolumenmængder, ikke under 0,05 l og ikke over 5 l.

Artikel 2

1. Ved en færdigpakning forstås i dette direktiv en enhed, bestående af et produkt og den individuelle emballage, i hvilken det er pakket.

2. Et produkt er færdigpakket, når det uden købers tilstedeværelse er pakket i en emballage af en hvilken som helst art på en sådan måde at mængden af det i emballagen indeholdte produkt har en forudbestemt størrelse, der ikke kan ændres uden at pakningen ændres.

Artikel 3

1. Færdigpakninger, der kan mærkes med det i punkt 3.3 i bilag I, fastsatte EØF-tegn, er sådanne, som overholder forskrifterne i bilag I og III.

2. De er underkastet måleteknisk kontrol under de betingelser, der er fastsat i bilag I, punkt 5, samt i bilag II.

Artikel 4

1. Alle de færdigpakninger, der er omhandlet i artikel 3, skal være påført angivelse af det væskevolumen, benævnt nominelt volumen som de i overensstemmelse med bilag I skal indeholde.

2. Kun de i bilag III fastsatte nominelle volumener er tilladte for disse færdigpakninger.

3. Indtil udløbet af overgangsperioden, under hvilken brug af de måleenheder i systemet i det britiske imperium, der er anført i bilag II til Rådets direktiv 71/354/EØF af 18. oktober 1971, om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enheder for mål og vægt⁽¹⁾ som ændret ved tiltrædelsesakten, er tilladt inden for Fællesskabet, skal, hvis Det forenede Kongerige eller Irland ønsker det, anførelse af det nominelle volumen, udtrykt i måleenheder efter systemet SI i overensstemmelse med bilag I, punkt 3.1., i dette direktiv på deres nationale territorium være ledsaget af anførelse af det nominelle volumen, udtrykt i tilsvarende måleenheder i systemet i det britiske imperium, hvis disse er anført i bilag I.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, som vedrører færdigpakningers volumen, bestemmelse af dette volumen, eller de metoder efter hvilke de er kontrolleret, nægte, forbyde eller begrænse markedsføringen af færdigpakninger, som opfylder kravene og kontrolforskrifterne i dette direktiv.

Artikel 6

De ændringer, som er nødvendige for at tilpasse forskrifterne i dette direktivs bilag I og II, til de tekniske fremskridt, vedtages i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 18 og 19 i direktiv 71/316/EØF.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for inden atten måneder efter dets meddelelse at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

2. Uanset bestemmelserne i stk. 1 kan Belgien, Irland, Nederlandene og Det forenede Kongerige på deres eget område udsætte anvendelsen af dette direktiv og dets bilag til senest den 31. december 1979.

3. I den periode, under hvilken direktivet ikke finder anvendelse i en medlemsstat, indfører denne medlemsstat ikke efter datoen for direktivets vedtagelse skærper af deres på denne dato gældende kontrolforanstaltninger vedrørende mængden indeholdt i de færdigpakninger, som er omhandlet i dette direktiv, og som hidrører fra andre medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 243 af 29. 10. 1971, s. 29.

4. I samme periode godkender medlemsstaterne på lige fod med og på samme vilkår som de færdigpakninger, der er i overensstemmelse med alle bestemmelserne i direktivet, færdigpakninger, som hidrører fra de medlemsstater, der nyder godt af den undtagelse, der er fastsat i stk. 2 i denne artikel, og som er i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag I, punkt 1, og med bilag III til direktivet, selv om disse ikke er forsynet med det EØF-mærke, som er foreskrevet i punkt 3.3 i bilag I.

5. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter,

som de udsender på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1974.

På Rådets vegne

J. P. FOURCADE

Formand

BILAG I

1. MÅLSÆTNINGER

Emballeringen af de i dette direktiv omhandlede færdigpakninger skal sikres på en sådan måde, at de færdiggjorte pakninger opfylder følgende betingelser:

- 1.1. det faktiske volumen af indholdet må i gennemsnit ikke være mindre end det nominelle volumen;
- 1.2. andelen af de færdigpakninger, der udviser negative afvigelser udover den maksimalt tilladte negative tolerance, der er fastsat i punkt 2.4., skal være tilstrækkelig lille til at sætte partier af færdigpakninger i stand til at bestå de kontrolprøver, der er foreskrevet i bilag II;
- 1.3. ingen færdigpakning, der udviser en negativ afvigelse udover det dobbelte af den maksimalt tilladte negative tolerance, der er anført i tabellen i punkt 2.4., kan forsynes med det EØF-mærke, der er fastsat i punkt 3.3.

2. DEFINITIONER OG BASISFORSKRIFTER

- 2.1. det nominelle volumen i en færdigpakning er det rumfang, der er angivet på pakningen; det er det volumen af væske, som færdigpakningen anses for at indeholde;
- 2.2. det faktiske volumen af en færdigpakning er det rumfang af væske, som den faktisk indeholder. Ved alle kontrolprøver er det faktiske volumen, der tages i betragtning, dette rumfang ved en temperatur af 20° C;
- 2.3. den negative afvigelse er den mængde det faktiske volumen er mindre end den pågældende færdigpaknings nominelle volumen;
- 2.4. den maksimalt tilladte negative tolerance er fastsat i overensstemmelse med følgende tabel:

Nominelt volumen V_n i milliliter	Maximalt tilladt negative tolerance	
	i % af V_n	i milliliter
fra 50 til 100	—	4,5
fra 100 til 200	4,5	—
fra 200 til 300	—	9
fra 300 til 500	3	—
fra 500 til 1 000	—	15
fra 1 000 til 5 000	1,5	—

3. PÅSKRIFT OG MÆRKNING

Enhver færdigpakning, der er udført i overensstemmelse med dette direktiv, skal være forsynet med følgende påskrifter på emballagen, anbragt på en sådan måde, at de ikke kan udslettes, er let læselige og synlige på færdigpakningen under sædvanlige præsentationsvilkår:

- 3.1. det nominelle volumen, udtrykt i måleenhederne liter, centiliter eller milliliter, ved anvendelse af tal, der er mindst 6 mm høje, hvis det nominelle volumen er over 100 cl, mindst 4 mm, hvis det er 100 cl eller mindre men over 20 cl, og mindst 3 mm, hvis det

er 20 cl eller mindre, efterfulgt af symbolet for den anvendte måleenhed, eller eventuel dens navn, i overensstemmelse med direktiv 71/354/EØF.

Indtil udløbet af overgangsperioden, under hvilken brug af de måleenheder i systemet i det britiske imperium, der er anført i bilag II til direktiv 71/354/EØF, er tilladt inden for Fællesskabet, kan angivelsen af det nominelle volumen udtrykt i måleenheder efter systemet S 1 i overensstemmelse med foregående afsnit være ledsaget af dets omregning til måleenheder i systemet i det britiske imperium (UK), ved anvendelse af følgende omregningskoefficienter:

$$1 \text{ ml} = 0,0352 \text{ fluid ounce}$$

$$1 \text{ l} = 1,760 \text{ pints eller } 0,220 \text{ gallon}$$

I det omfang, det anses for nødvendigt, kan medlemsstaterne foreskrive denne anden angivelse for produkter, der bringes i handelen på deres nationale område.

- 3.2. et mærke eller en påskrift, der gør det muligt for de kompetente myndigheder at identificere påfyldningsvirksomheden eller den, der har ladet påfyldningen foretage eller den inden for Fællesskabet etablerede importør;
- 3.3. bogstavet lille »e«, af en højde af mindst 3 mm, der attesterer, at færdigpakningen efterkommer forskrifterne i dette direktiv, anbragt i samme synsfelt som anførelsen af det nominelle volumen.

Dette bogstav har form som tegningen, der er vedlagt punkt 3 i bilag II, til direktiv 71/316/EØF.

Artikel 12 i overstående direktiv finder tilsvarende anvendelse.

Hvis imidlertid emballagen er en målebeholder, der er i overensstemmelse med direktivet angående disse, og hvis anførelsen af dens nominelle volumen er synlig under færdigpakningens sædvanlige præsentationsvilkår, er ingen yderligere angivelse af det nominelle volumen, som anført i punkt 3.1. påkrævet i medfør af dette direktiv.

Denne undtagelsesbestemmelse finder dog ikke anvendelse, når færdigpakningens nominelle volumen afviger med en mængde, der er mindre end eller lig med 0,05 l fra et andet nominelt volumen, fastsat i bilag III for samme produktkategori.

4. PÅFYLDNINGSVIRKSOMHEDENS ELLER IMPORTØRENS ANSVAR

Den væskemængde der er indeholdt i en færdigpakning som benævnes det faktiske volumen eller påfyldningsmængden, skal måles eller kontrolleres på påfyldningsvirksomhedens ansvar. Målingen eller kontrollen foretages ved anvendelse af et lovligt måleinstrument, som er egnet til den pågældende proces.

Kontrollen kan udføres ved prøveudtagning.

Bliver det faktiske volumen ikke målt, skal påfyldningsvirksomhedens kontrol tilrettelægges således, at mængden af dette volumen sikres effektivt.

Denne betingelse er opfyldt, når aftapningsvirksomheden foretager en fabrikationskontrol efter retningslinjer, der er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder, og holder de dokumenter, hvor resultaterne af denne kontrol er optegnet, til disse myndigheders rådighed for at påvise, at såvel kontrollen som de korrektioner, der har vist sig nødvendige, er gennemført regelmæssigt og rigtigt.

En metode blandt andre til opfyldelse af måle- eller kontrolpligten består i ved fremstilling af færdigpakninger at anvende en målebeholder, der er defineret i det direktiv, der angår disse, og fyldt under de vilkår, der er fastsat i dette og i nærværende direktiv.

5. KONTROL, DER SKAL UDFØRES AF DE KOMPETENTE MYNDIGHEDER HOS PÅFYLDNINGSVIRKSOMHEDEN ELLER HOS IMPORTØREN

Kontrollen af færdigpakningernes overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv udføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder som stikprøvekontrol hos den, som foretager påfyldningen i emballagen eller, hvis dette er praktisk umuligt, hos importøren eller dennes inden for Fællesskabet etablerede repræsentant.

Denne statistiske stikprøvekontrol udføres i overensstemmelse med de regler, der er godkendt for kvalitetskontrol. Den skal være lige så effektiv som den referencemetode, der er nærmere angivet i bilag II.

6. ANDEN KONTROL UDØVET AF KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Dette direktiv er ikke til hinder for kontrol, som medlemsstaternes kompetente myndigheder måtte udøve i alle handelsled, særlig for at efterprøve, at færdigpakningerne er i overensstemmelse med forskrifterne i direktivet.

BILAG II

Dette bilag fastlægger retningslinjerne for referencemetoden for den statistiske kontrol af partier af færdigpakninger, med henblik på at efterkomme forskrifterne i direktivets artikel 3 og i bilag I, punkt 5.

Denne kontrol bygger på ISO norm 2859 vedrørende kontrol med alternativ klassifikation og der anvendes et acceptabelt kvalitetsniveau på 2,5%. Niveaueet for prøveudtagning svarer for ikke-destruktive prøver til niveau II i denne rekommandation og for destruktive prøver til niveau S 3.

1. FORSKRIFTER VEDRØRENDE MÅLING AF DET NOMINELLE VOLUMEN AF FÆRDIGPAKNINGER

Færdigpakningernes faktiske volumen kan måles direkte ved hjælp af volumenmålere eller indirekte ved vejning og måling efter vægtfylden.

Uanset metode må målesikkerheden ved bestemmelse af det faktiske volumen af en færdigpakning, højst være en femtedel af den maksimalt tilladte tolerance, der gælder for færdigpakningens nominelle volumen. Fremgangsmåden ved måling af det faktiske volumen af en færdigpakning kan være omfattet af hver enkelt medlemsstats egne bestemmelser.

2. FORSKRIFTER VEDRØRENDE KONTROL AF PARTIER AF FÆRDIGPAKNINGER

Kontrollen af færdigpakninger udføres ved prøveudtagning og omfatter to dele:

- en kontrol af det faktiske volumen af hver enkelt færdigpakning i prøven,
- en anden kontrol af det gennemsnitlige faktiske volumen af færdigpakningerne i prøven.

Et parti færdigpakninger betragtes som godkendt, hvis begge resultater af den todelte kontrol tilfredsstillende godkendelseskriterierne.

For begge disse kontroldele fastsættes to prøveudtagningsmuligheder:

- den ene til ikke destruktiv kontrol, det vil sige til en kontrol, der ikke medfører åbning af emballagen,
- den anden til destruktiv kontrol, det vil sige til en kontrol, der medfører åbning eller ødelæggelse af emballagen.

Denne sidstnævnte kontrol begrænses af økonomiske og praktiske grunde til det strengt nødvendige, og dens effektivitet er ringere end den førstnævntes.

Den destruktive kontrol skal således kun anvendes, når det ikke i praksis er muligt at anvende en ikke destruktiv kontrol. Som almindelig regel anvendes den ikke på partier under hundrede enheder.

2.1. Partiinddeling af færdigpakninger

- 2.1.1. Partiet består af alle de færdigpakninger af samme type og samme fabrikat, som skal kontrolleres.

- 2.1.2. Når kontrollen af færdigpakningerne foretages ved enden af aftapningsanlæggets transportbånd, skal partiets størrelse svare til anlæggets maksimale kapacitet pr. time. I andre tilfælde begrænses partiets faktiske størrelse til 10 000.
- 2.1.3. For partier på under 100 færdigpakninger foretages den ikke destruktive kontrol, hvis den finder sted, af hele partiet.
- 2.1.4. Forud for den kontrol, der er fastsat i punkterne 2.2. og 2.3., udtages vilkårligt fra partiet et tilstrækkeligt antal færdigpakninger, for at muliggøre gennemførelse af den kontrol, der kræver den største prøveudtagning.

Til den anden kontrol udtages det nødvendige antal prøver vilkårligt fra den første prøveudtagning og mærkes.

Mærkningen af disse udtagne prøver må være foretaget før målingerne påbegyndes.

2.2. Kontrol af det tilladte mindsteindhold i en færdigpakning.

- 2.2.1. Det tilladte mindsteindhold findes ved at trække den maksimalt tilladte tolerance fra færdigpakningens nominelle volumen.
- 2.2.2. De enkelte færdigpakninger fra partiet, der har et faktisk volumen, der er mindre end det tilladte mindsteindhold, benævnes fejlemner.
- 2.2.3. Til kontrol ved prøveudtagning skal et af følgende prøveudtagningsskemaer (enkelt eller dobbelt) anvendes efter medlemsstaternes valg.

2.2.3.1. *Enkelt prøveudtagningsskema*

Antallet af kontrollerede færdigpakninger skal være lig med det antal, der i skemaet er foreskrevet for prøveudtagningen:

— hvis antallet af fejlemner, der konstateres blandt de prøveudtagne er mindre eller lig med godkendelseskriteriet, betragtes partier af færdigpakninger som godkendt for denne kontrol,

— hvis antallet af fejlemner, der konstateres blandt de prøveudtagne, er større eller lig med kassationskriteriet, afvises partiet.

2.2.3.1.1. Skema for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Antal fejlemner	
		Godkendelses-kriterium	Kassations-kriterium
100 til 150	20	1	2
151 til 280	32	2	3
281 til 500	50	3	4
501 til 1 200	80	5	6
1 201 til 3 200	125	7	8
3 201 og derover	200	10	11

2.2.3.1.2. Skema for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Antal fejlemner	
		Godkendelses-kriterium	Kassations-kriterium
uanset størrelse (≥ 100)	20	1	2

2.2.3.2. *Dobbelt prøveudtagningsskema*

Antallet af først kontrollerede færdigpakninger skal være lig med det i skemaet angivne antal for første prøve:

- hvis antallet af fundne fejlemner, der konstateres i den første prøve, er mindre end eller lig med det første godkendelseskriterium, betragtes partiet som godkendt for denne kontrol,
- hvis antallet af fundne fejlemner, der konstateres i den første prøve, er større eller lig med det første kassationskriterium, afvises partiet,
- hvis antallet af fejlemner, der konstateres i den første prøve ligger mellem det første godkendelseskriterium og det første kassationskriterium, skal en anden prøve, hvis antal er anført i skemaet, kontrolleres.

Antallet af fundne fejlemner i første og anden prøve skal lægges sammen:

- hvis det sammenlagte fejlemneantal er mindre end eller lig med det andet godkendelseskriterium, betragtes partiet som godkendt for denne kontrol,
- hvis det sammenlagte fejlemneantal er større end eller lig med det andet kassationskriterium, afvises partiet.

2.2.3.2.1. Skema for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøver			Antal fejlemner	
	prøve-nummer	antal	sammenlagt antal	godkendelseskriterium	kassationskriterium
100 til 150	1.	13	13	0	2
	2.	13	26	1	2
151 til 280	1.	20	20	0	3
	2.	20	40	3	4
281 til 500	1.	32	32	1	4
	2.	32	64	4	5
501 til 1 200	1.	50	50	2	5
	2.	50	100	6	7
1 201 til 3 200	1.	80	80	3	7
	2.	80	160	8	9
3 201 og derover	1.	125	125	5	9
	2.	125	250	12	13

2.2.3.2.2. Skema for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøver			Antal fejlemner	
	prøve-nummer	antal	sammenlagt antal	godkendelseskriterium	kassationskriterium
uanset størrelse (≥ 100)	1.	13	13	0	2
	2.	13	26	1	2

2.3. Kontrol af gennemsnit af det faktiske volumen af de enkelte pakninger i et parti færdigpakninger.

2.3.1. Et parti færdigpakninger betragtes som godkendt for denne kontrol hvis gennemsnittet $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{n}$ af det faktiske volumen x_i af n færdigpakninger fra en prøveudtagning er større end følgende værdi:

$$V_n - \frac{s}{\sqrt{n}} \cdot t_{(1-a)}$$

I denne formel betyder:

V_n : færdigpakningens nominelle volumen

s : skønnet standardafvigelse i partiets faktiske volumen

n : antallet af prøveudtagne færdigpakninger i prøven til denne kontrol

$t_{(1-a)}$: usikkerhedsfaktoren i Studentfordelingen, afhængig af antallet af frihedsgrader $\delta = n - 1$ og konfidenskoefficient $(1 - a) = 0,995$.

2.3.2. Når målingen af det faktiske volumen af det i .te emne af en prøveudtagning af n emner, benævnes x_i får man:

2.3.2.1. gennemsnittet af målingerne af prøveudtagningen ved udregning af:

$$\bar{x} = \frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}$$

2.3.2.2. skønnet standardafgivelse s ved udregning af:

— summen af målingernes kvadrater: $\sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2$

— kvadratet af målingernes sum: $\left(\sum_{i=1}^{i=n} x_i\right)^2$ derefter, $\left(\frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}\right)^2$

— den berigtigede sum $SC = \sum_{i=1}^{i=n} (x_i)^2 - \left(\frac{\sum_{i=1}^{i=n} x_i}{n}\right)^2$

— skønnet afgivelse $v = \frac{SC}{n - 1}$

skønnet standardafgivelse er $s = \sqrt{v}$

2.3.3. Godkendelses- og kassationskriterier for partier af færdigpakninger til denne kontrol:

Kriteriet for ikke destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Kriterier for	
		godkendelse	kassation
≤ 500	30	$\bar{x} \geq V_n - 0,503 s$	$\bar{x} < V_n - 0,503 s$
> 500	50	$\bar{x} \geq V_n - 0,379 s$	$\bar{x} < V_n - 0,379 s$

Kriteriet for destruktiv kontrol

Partistørrelse	Prøvens størrelse	Kriterier for	
		godkendelse	kassation
uanset størrelse (≥ 100)	20	$\bar{X} \geq V_n - 0,640 s$	$\bar{X} < V_n - 0,640 s$

BILAG III

Væsker	nominelt volumen i liter	
	I endeligt godkendt	II (*) foreløbig godkendt
1. a) Vin af friske druer; druesaft, hvis gæring er standset ved tilsætning af alkohol (FTT: 22.05 C, undtagen hedvin)	0,10 — 0,25 — 0,35 0,375 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2 — 5	0,20 — 0,36 — 0,475 0,60 — 0,68 — 0,72 0,95 — 1,75 — 1,88
b) Andre gærede drikkevarer (f.eks. frugtvin, æblecider, ronsincider og mjød), ikke mousserende varer (FTT: ex 22.07 B II)	0,10 — 0,25 — 0,35 0,375 — 0,50 — 0,70 0,75 — — 1 1,5 — 2 — 5	0,20 — 0,33 — 0,36 0,72
c) Vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromastoffer (FTT: 22.06); hedvine (FTT: ex 22.05 C)	0,10 — 0,375 — 0,50 0,75 — 1 — 1,5	0,20 — 0,35 — 0,36 0,68 — 0,70 — 0,72
2. a) Mousserende vine (FTT: 22.05 A + B)	0,10 — 0,125 — 0,20 0,375 — 0,75 — 1,5 3	0,57 — 0,77
b) Andre gærede drikkevarer (f.eks. frugtvin, æblecider, rosincider og mjød), mousserende varer (FTT: 22.07 B I)	0,10 — 0,125 — 0,20 0,375 — 0,75 — 1 1,5 — 3	0,57 — 0,77
3. Øl (FTT: 22.03)	0,25 — 0,33 — 0,50 0,75 — 1 — 2 3 — 4 — 5	0,18 (kun i metaldåser) 0,20 — 0,30 — 0,35 (kun i metaldåser) 0,45 — 0,66 — 3,8
— selvgæret øl »gueuze«	0,375	
4. Alkohol, akvavit og spiritus (FTT: 22.09)	0,05 — 0,10 — 0,20 0,35 — 0,375 — 0,50 0,70 — 0,75 — 1 1,5 — 2 — 2,5 3	0,25 — 0,36 — 0,60 0,72
5. Eddike (FTT: 22.10)	0,25 — 0,50 — 0,75 1 — 2 — 5	0,35 — 0,7 — 1,5 2,5
6. Spiseolie (FTT: 15.07 A I) (FTT: 15.07 D II)	0,10 — 0,25 — 0,50 1 — 2 — 3 5	0,375 — 0,625 — 0,75 1,5 — 2,5

Væsker	nominelt volumen i liter	
	I endeligt godkendt	II (*) foreløbig godkendt
7. Mælk og drikke fremstillet på basis af mælk, solgt efter volumen (FTT: ex 04.01 med undtagelse af youghurt og kefir, FTT: 22.02 B)	0,10 — 0,2 — 0,25 0,50 — 0,75 — 1 2 — 3 — 4	0,22 — 0,33 — 0,6
8. a) Vand, mineralvand og vand tilsat kulsyre (FTT: 22.01)	Alle størrelser under 0,20 — 0,20 — 0,25 0,33 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2	0,35 — 0,45 — 0,47 0,90 — 0,94
b) Limonader, også kulsyreholdige, og andre ikke alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grønsagssaft (FTT: 22.02 A)	Alle størrelser under 0,20 — 0,20 — 0,25 0,33 — 0,50 — 0,70 0,75 — 1 — 1,5 2 — 3 — 4 5	0,35 — 0,45 — 0,47 0,60 — 0,90 — 0,94
9. Frugt- og grønsagssaft, ugærede, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol (FTT: 20.07, ikke koncentrede produkter)	Alle størrelser under 0,125 — 0,125 — 0,20 0,25 — 0,33 — 0,50 0,70 — 0,75 — 1 1,5 — 2 — 3 4 — 5	0,18 — 0,35 (kun i metalbeholdere)

(*) I de lande, som den 31. december 1971 havde godkendt til fri omsætning færdigpakninger med nominelt volumen anført i kolonne II, finder artikel 5 kun anvendelse indtil den 31. december 1980 med undtagelse af det nominelle volumen i position 8 a) på hvilke den finder anvendelse indtil den 31. december 1988.

N.B.: De i punkterne 1 a) og b), 4, 8 a) og b) og 9 omhandlede væsker må kun forhandles i Fællesskabet i færdigpakninger, hvis nominelle volumen er anført i skemaet, og er i overensstemmelse med forskrifter eller kutyme i den medlemsstat, i hvilken væsken har sin oprindelse, hvad enten emballeringen finder sted i den medlemsstat, i hvilken væsken har sin oprindelse, eller i en anden medlemsstat.

RÅDETS DIREKTIV

af 19. december 1974

om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om flasker anvendt som målebeholdere

(75/107/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I de fleste medlemsstater gælder der for fremstillingen og kontrollen af flasker, der anvendes som målebeholdere, præceptive bestemmelser, som er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat og således hæmmer handelen med denne type flasker; der må derfor indledes en tilnærmelse af disse bestemmelser;

de flasker, der benyttes som målebeholdere, skal have særlige måletekniske egenskaber, og med henblik herpå bør de maksimale tolerancer, der kan tillades i forhold til deres nominelle volumen fastlægges tillige med en referencekontrolmetode, der gør det muligt at kontrollere disse afvigelser;

det er absolut nødvendigt, at der på de flasker, der benyttes som målebeholdere, udover deres nominelle volumen og under de i dette direktiv klarlagte vilkår anføres de oplysninger, der er nødvendige for påfyldningen —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på beholdere (flasker), fremstillet af glas eller af ethvert andet materiale med stivhedsegenskaber, der yder den

samme måletekniske sikkerhed som glas, når disse beholdere:

1. tilproppet eller beregnet til tilpropning er bestemt til oplagring, transport eller levering af væsker,
2. har et nominelt volumen på mindst 0,05 l og højst 5 l.
3. har måletekniske egenskaber (konstruktionskendetegn og fabrikkationsensartethed), der gør dem anvendelige som målebeholdere, det vil sige, at måling af deres volumen kan ske med tilstrækkelig nøjagtighed, ved at fylde dem til et bestemt niveau eller til en bestemt procent af deres fulde rumfang.

Disse beholdere kaldes måleflasker.

Artikel 2

Måleflasker, der kan mærkes med det i punkt 5, tredje afsnit, i bilag I omhandlede EØF-mærke, er sådanne, som opfylder forskrifterne i dette direktiv.

De underkastes måleteknisk kontrol under de i bilagene anførte vilkår.

Artikel 3

Medlemsstaterne kan ikke af grunde, som vedrører flaskers volumen, bestemmelsen af dette eller de metoder, efter hvilke dette er kontrolleret, nægte, forbyde eller begrænse salget eller brugen af måleflasker som målebeholdere, som opfylder forskrifterne og består kontrollen i dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. C 56 af 2. 6. 1972, s. 35.

⁽²⁾ EFT nr. C 123 af 27. 11. 1972, s. 7.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden atten måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for til Kommissionen at fremsende ordlyden af de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 1974.

På Rådets vegne

J. P. FOURCADE

Formand

BILAG I

1. Måleflasker kendetegnes ved følgende volumen, som altid er bestemt ved en temperatur af 20° C:
 - 1.1. det nominelle volumen V_n er det rumfang, som er anført på flasken: det er volumet af den væskemængde, som denne formodes at indeholde, når den fyldes under de den til-tænkte brugsvilkår,
 - 1.2. en flaskes volumen når den er fyldt til randen er volumet af den væskemængde, den indehol-der, når den er fyldt til dens øverste kant,
 - 1.3. en flaskes faktiske volumen er volumet af den væskemængde, den virkelig indeholder, når den er fyldt nøjagtigt under de betingelser, som teoretisk svarer til det nominelle volumen.
2. Måleflasker fyldes efter to fremgangsmåder:
 - 1) påfyldning til et konstant niveau.
 - 2) påfyldning til et konstant ekspansionsrumfang.

Afstanden mellem det nominelle volumens teoretiske påfyldningsniveau og den øverste kant og forskellen mellem voluminet ved påfyldning til randen og det nominelle volumen, benævnt ekspansionsrumfanget, skal være tilnærmelsesvis konstant for alle flasker af samme model, det vil sige fremstillet i overensstemmelse med samme specifikation.

3. For at det under hensyntagen til den sædvanlige usikkerhed ved påfyldning bliver muligt at måle måleflaskernes volumen med tilstrækkelig nøjagtighed, navnlig den nøjagtighed, der er foreskrevet i direktiverne vedrørende færdigpakninger, fastsættes de maksimale tolerancer (plus eller minus) for en måleflaskes volumen, d.v.s. de største tilladte forskelle (plus eller minus) ved en temperatur af 20° C og efter de i bilag II fastlagte kontrolbetingelser mellem det faktiske volumen og det nominelle volumen V_n , i overensstemmelse med nedenstående tabel:

Nominelt volumen V_n i milliliter	Maksimale tolerancer	
	i % af V_n	i milliliter
fra 50 til 100	—	3
fra 100 til 200	3	—
fra 200 til 300	—	6
fra 300 til 500	2	—
fra 500 til 1 000	—	10
fra 1 000 til 5 000	1	—

Den maksimale tolerance for voluminet, når flasken er fyldt til randen fastsættes til samme værdi som den maksimale tolerance for det tilsvarende nominelle volumen.

Systematisk udnyttelse af tolerancerne er forbudt.

4. I praksis kontrolleres en måleflaskes nominelle volumen ved bestemmelse af den vandmængde ved en temperatur af 20 °C, som flasken virkelig indeholder, når den fyldes til det niveau, som teoretisk svarer til det nominelle volumen. Den kan også kontrolleres indirekte ved en fremgangsmåde af tilsvarende nøjagtighed.

5. Enhver fabrikant af måleflasker skal forelægge de kompetente myndigheder et mærke til godkendelse, hvorefter denne kan identificeres.

Når denne myndighed har meddelt sin godkendelse, underretter den inden en måned de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen herom.

Fabrikanten anbringer på eget ansvar mærket ϵ (spejlvendt epsilon), som fastsat i artikel 6 i Rådets direktiv 71/316/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning med hensyn til fælles bestemmelser om måleinstrumenter samt om måletekniske kontrolmetoder ⁽¹⁾, som ændret ved tiltrædelsesakten ⁽²⁾, der attesterer, at flasken efterkommer forskrifterne i nærværende direktiv og i dets bilag; dog kræves der ikke angivelse af dato, oprindelse og referencenummer, som fastsat i bilag I, punkt 6.3, i ovennævnte direktiv.

Dette mærke skal være mindst 3 mm højst.

6. Kontrollen af disse måleflaskers overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv udføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder ved stikprøver hos fabrikanten, eller, såfremt dette i praksis er umuligt, hos importøren eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

Denne statistiske kontrol ved prøveudtagning udføres i overensstemmelse med de godkendte regler for kvalitetskontrol. Den skal være lige så effektiv som den referencemetode, der er anført i bilag II.

7. Dette direktiv er ikke til hinder for kontrol, som medlemsstaternes kompetente myndigheder måtte udøve i handelsleddet.
8. En måleflaske skal være forsynet med følgende påskrifter, som ikke kan udslettes, er let læselige og synlige:

8.1. på sidefladen, på bundfalsen eller i bunden:

8.1.1. det nominelle volumen udtrykt i måleenhederne liter, centiliter eller milliliter ved anvendelse af tal, der er mindst 6 mm høje, hvis det nominelle volumen er over 100 cl, mindst 4 mm, hvis det er 100 cl eller mindre, men over 20 cl, og mindst 3 mm, hvis det er 20 cl eller mindre, efterfulgt af symbolet for den anvendte måleenhed eller eventuelt dens navn i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 71/354/EØF af 18. oktober 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om enhederne for mål og vægt ⁽³⁾, som ændret ved tiltrædelsesakten,

8.1.2. et mærke til identificering af fabrikanten som fastsat i punkt 5, første afsnit,

8.1.3. et mærke som fastsat i punkt 5, tredje afsnit.

8.2. I bunden eller på bundfalsen, således at det ikke forveksles med ovenstående påskrifter og ved hjælp af tal med samme mindstemål som de, der anfører det tilsvarende nominelle volumen, ifølge den (eller de) påfyldningsmåder, som flasken er beregnet til:

8.2.1. angivelse af voluminet når flasken er fyldt til randen udtrykt i centiliter og ikke efterfulgt af symbolet cl,

8.2.2. og/eller angivelse af afstanden i millimeter fra randen til det påfyldningsniveau, som svarer til det nominelle volumen, efterfulgt af symbolet mm.

Andre påskrifter kan anføres på flasken, under forudsætning af, at de ikke giver anledning til forveksling med de foreskrevne påskrifter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 202 af 6. 9. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

⁽³⁾ EFT nr. L 243 af 29. 10. 1971, s. 29.

BILAG II

Dette bilag fastsætter retningslinjerne for statistisk kontrol af måleflasker med henblik på at efterkomme forskrifterne i artikel 2 i direktivet og i bilag I, punkt 6.

1. PRØVEUDTAGNING

En prøve af måleflasker af samme model og fabrikat udtages fra et parti, der i princippet svarer til en times produktion.

Såfremt resultatet af den kontrol, der er foretaget af et parti, som svarer til en times produktion, ikke er tilfredsstillende, kan der foretages endnu en undersøgelse enten ved hjælp af en anden prøve udtaget af et parti, der svarer til en produktion af længere varighed, eller ved hjælp af de resultater, der er opført på fabrikantens kontrolkort, såfremt der er foretaget en kontrol af virksomhedens produktion, der er godkendt af medlemsstatens kompetente myndighed.

Prøven skal bestå af 35 eller 40 måleflasker alt efter medlemsstaternes valg af den ene eller den anden af de to metoder til anvendelse af resultaterne, som er angivet i nedenstående punkt 3.

2. MÅLING AF VOLUMINET AF MÅLEFLASKERNE FRA PRØVEN

Måleflaskerne vejes tomme.

De fyldes med vand af en temperatur på 20° C med en kendt vægtfylde indtil det påfyldningsniveau, der svarer til den anvendte kontrolmetode.

De vejes fyldte.

Kontrollen foretages ved at benytte et lovligt måleinstrument, der er egnet til den art målinger, der skal udføres.

Den målte afvigelse for rumfanget må højst være lig med en femtedel af den maksimalt tilladte tolerance, der svarer til måleflaskens nominelle volumen.

3. ANVENDELSE AF RESULTATERNE

3.1. Anvendelse af standardafvigelsesmetoden

Antallet af måleflasker i prøven, er 35.

3.1.1. Man beregner (se 3.1.4.)

3.1.1.1. gennemsnit \bar{x} af prøveflaskernes faktiske volumen x_i

3.1.1.2. skønnet standardafvigelse s hos flaskerne i partiet fra det faktiske volumen x_i

3.1.2. Man beregner:

3.1.2.1. øvre specifikationsgrænse T_s : summen af det ved påskrift anførte volumen (se bilag I, punkt 8) og den maksimalt tilladte tolerance, der svarer til dette volumen.

3.1.2.2. nedre specifikationsgrænse T_i : forskellen mellem det ved påskrift anførte volumen og den maksimalt tilladte tolerance, der svarer til dette volumen,

3.1.3. Kriterier for godkendelse:

Partiet erklæres at være i overensstemmelse med direktivet, hvis tallene \bar{x} og s samtidig opfylder følgende tre uligheder:

$$\begin{aligned}\bar{x} + k \cdot s &\leq T_s \\ \bar{x} - k \cdot s &\geq T_i \\ s &\leq F (T_s - T_i)\end{aligned}$$

med $k = 1,57$

kg $F = 0,266$

3.1.4. Beregning af gennemsnittet \bar{x} og af den skønnede standardafvigelse s for partiet.

Man beregner:

— summen af de 35 målinger af det faktiske volumen x : $\sum x_i$

— gennemsnittet af disse 35 målinger: $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{35}$

— summen af de 35 målingers kvadrat: $\sum x_i^2$

— kvadratet af de 35 målingers sum: $(\sum x_i)^2$, derefter $\frac{(\sum x_i)^2}{35}$

— den korrigerede sum: $SC = \sum x_i^2 - \frac{1}{35} (\sum x_i)^2$

— den skønnede afvigelse $v = \frac{SC}{34}$

Deraf den skønnede standardafvigelse: $s = \sqrt{v}$

3.2. Anvendelse af metoden til beregning af den gennemsnitlige variationsbredde.

Antallet af måleflasker i prøven, er 40.

3.2.1. Man beregner (se 3.2.4.):

3.2.1.1. gennemsnittet \bar{x} af prøveflaskernes faktiske volumen x_i ,

3.2.1.2. gennemsnittet af variationsbredderne \bar{R} for det faktiske volumen x_i hos flaskerne i prøven.

3.2.2. Man beregner:

3.2.2.1. øvre specifikationsgrænse T_s : summen af det ved påskrift anførte volumen og den maksimalt tilladte tolerance, der svarer til dette volumen.

3.2.2.2. nedre specifikationsgrænse T_i : forskellen mellem det ved påskrift anførte volumen og den maksimalt tilladte tolerance, der svarer til dette volumen.

3.2.3. Kriterium for godkendelse:

Partiet erklæres at være i overensstemmelse med direktivet, hvis tallene \bar{x} og \bar{R} samtidig opfylder følgende tre uligheder:

$$\bar{x} + k' \cdot \bar{R} \leq T_s$$

$$\bar{x} - k' \cdot \bar{R} \geq T_i$$

$$\bar{R} \leq F' (T_s - T_i)$$

med $k' = 0,668$

og $F' = 0,628$.

3.2.4. Beregning af gennemsnittet \bar{x} og af den gennemsnitlige variationsbredde \bar{R} hos de 40 måleflasker, der udgør prøven.3.2.4.1. For at udlede \bar{x} beregner man:

— summen af de 40 målinger af det faktiske volumen x_i : $\sum x_i$

— gennemsnittet af disse 40 målinger: $\bar{x} = \frac{\sum x_i}{40}$

3.2.4.2. For at udlede \bar{R} :

Prøven inddeles i 8 underprøver à 5 måleflasker udtaget i kronologisk orden;

Man beregner:

— variationsbredden af hver af disse underprøver, d.v.s. forskellen mellem det faktiske volumen i den største og den mindste af de 5 flasker i underprøven; man får således 8 variationsbredder R_1 ; R_2 ; R_8 .

— summen af variationsbredderne i de 8 underprøver:

$$\sum R_i = R_1 + R_2 + \dots + R_8$$

Deraf den gennemsnitlige variationsbredde \bar{R} : $\bar{R} = \frac{\sum R_i}{8}$

RÅDETS DIREKTIV

af 20. januar 1975

om tilrettelæggelse af en strukturundersøgelse i 1975 inden for rammerne af et program til undersøgelse af landbrugsbedriftenes struktur

(75/108/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament ⁽¹⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

med henblik på den fremtidige udvikling af den fælles landbrugspolitik har Fællesskabet brug for objektive og sammenlignelige oplysninger om landbrugsbedriftenes struktursituation inden for hele Fællesskabet;

efter at basisundersøgelsen, der er fastsat ved forordning nr. 70/66/EØF ⁽²⁾, ændret ved forordning nr. 35/67/EØF ⁽³⁾, er bearbejdet inden for rammerne af et undersøgelsesprogram over landbrugsbedriftenes struktur og den almindelige landbrugstælling anbefalet af FAO og fastsat ved direktiv nr. 69/400/EØF ⁽⁴⁾, har Fællesskabet et bestemt oplysningsmateriale til rådighed; dette vedrører dog kun de seks oprindelige medlemsstaters område og et bestemt tidsrum; et undersøgelsesprogram udført samtidigt i alle medlemslandene og baseret på ensartede metoder og definitioner bør derfor iværksættes af Fællesskabet;

et sådant program bør navnlig omfatte en undersøgelse, som skal tilvejebringe de væsentlige oplysninger, der gør det muligt at karakterisere landbrugsbedriftenes struktur;

de påtænkte foranstaltninger er af betydning for Fællesskabet med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 39, stk. 1, litra a) i traktaten anførte mål,

herunder de strukturændringer, der er nødvendige for at sikre, at det fælles marked kan virke bedst muligt; disse foranstaltninger er følgelig en fælles foranstaltning i den betydning, som anføres i artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2788/72 ⁽⁶⁾;

for at tage hensyn til den aktuelle udvikling inden for visse produktionsformer må undersøgelsen omfatte bedrifter med et areal på mindst en hektar samt de bedrifter med et mindre areal, der er af en vis økonomisk betydning, eftersom de i et vist omfang producerer med henblik på salg, eller eftersom deres standardiserede bruttoproduktion overstiger visse grænser;

for at sikre en ensartet optælling og bearbejdelse af de opnåede resultater og for at opfylde informationsbehovet på dette område er det nødvendigt, at de ved undersøgelsen af medlemsstaternes statistiske kontorer indhentede oplysninger samles på et sted;

det kan have særlig interesse for en medlemsstat at have resultaterne vedrørende situationen på dens område til rådighed, og der må derfor åbnes mulighed for at bearbejde og offentliggøre disse på nationalt plan;

de landbrugere, der er omfattet af undersøgelsen, skal sikres, at de individuelle oplysninger, der angår dem, hemmeligholdes;

for at lette iværksættelsen af de påtænkte foranstaltninger må der regnes med et nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, idet dette samarbejde gennemføres inden for Den stående landbrugsstatistiske Komité, der er nedsat ved afgørelse 72/279/EØF ⁽⁷⁾ —

⁽¹⁾ EFT nr. C 40 af 8. 4. 1974, s. 72; og EFT nr. C 155 af 9. 12. 1974, s. 49.

⁽²⁾ EFT nr. 112 af 24. 6. 1966, s. 2065/66.

⁽³⁾ EFT nr. 33 af 24. 2. 1967, s. 524/67.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 288 af 17. 11. 1969, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 179 af 7. 8. 1972, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Tilrettelæggelse af undersøgelsesprogrammet

Artikel 1

En undersøgelse af landbrugsbedrifternes struktur (strukturundersøgelse i 1975), i det følgende benævnt »undersøgelse«, foretages inden for rammerne af et program for fællesskabsundersøgelser, der er påkrævet for at imødekomme den fælles landbrugs-politik's behov.

KAPITEL II

Strukturundersøgelse i 1975

Artikel 2

Ved anvendelsen af følgende bestemmelser forstås ved:

- a) Landbrugsbedrift: en teknisk-økonomisk enhed under én forvaltning, som producerer landbrugsvarer;
- b) Udnyttet landbrugsareal: det samlede areal af agerjord, permanente enge samt græsgange, jord med flerårige kulturer samt køkkenhaver.

Artikel 3

Medlemsstaterne foretager en undersøgelse, der vedrører det driftsår, som svarer til de i 1975 høstede afgrøder.

Undersøgelsen foretages i én eller flere faser mellem den 1. marts 1975 og den 1. marts 1976.

Artikel 4

Undersøgelsen omfatter:

- a) landbrugsbedrifter, hvis udnyttede landbrugsareal er på én hektar eller derover;
- b) bedrifter, hvis udnyttede landbrugsareal er under én hektar, dersom de i et vist omfang producerer med henblik på salg, eller dersom deres standardiserede bruttoproduktion overstiger visse fysiske grænser.

Artikel 5

Medlemsstaterne fremlægger oplysninger om de kendetegn, der er anført på listen i bilaget.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne fremlægger de i artikel 5 nævnte oplysninger for en række tilfældigt udvalgte landbrugsbedrifter, hvis antal skal ligge inden for følgende grænser:

Belgien	15 000 — 20 000
Danmark	15 000 — 20 000
Tyskland	80 000 — 100 000
Frankrig	120 000 — 150 000
Irland	30 000 — 40 000
Italien	200 000 — 270 000
Luxembourg	1 500 — 2 000
Nederlandene	20 000 — 25 000
Det forenede Kongerige	27 000 — 33 000

De enkelte staters stikprøvemateriale kan eventuelt være uddrag af en totaltælling.

De medlemsstater, der gennemfører en totaltælling, kan indgive alle deres resultater.

2. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til at begrænse observationsfejl.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger til gennemførelse af undersøgelsen på deres område, og de:

- a) udarbejder spørgeskemaer, der indeholder mindst de elementer, der er gengivet i den i artikel 5 omhandlede liste over kendetegn;
- b) udarbejder om nødvendigt en stikprøveplan og overgiver den til Kommissionen;
- c) undersøger om spørgeskemaerne er udførligt besvaret og om svarene er sandsynlige; om fornødent sørger de for en fyldigere besvarelse af spørgeskemaerne og rettelse af unøjagtige oplysninger;
- d) overfører de oplysninger, der er anført i den liste over kendetegn, der er indeholdt i bilaget, på magnetbånd for hver bedrift ifølge en kode, der er ens for alle medlemsstater;
- e) efterprøver de således overførte oplysninger, idet de kontrollerer, om de er sandsynlige, og eventuelt retter dem; derefter tilsender de Kommissionen skemaet over de kontrolforanstaltninger, der anvendes ved rettelse af fejl;
- f) overdrager de under litra d) omhandlede magnetbånd til De europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor. Overdragelsen foretages senest 12 måneder efter, at indsamlingen på stedet af oplysninger er afsluttet;
- g) forsyner om fornødent Kommissionen med alle de oplysninger, som denne måtte anmode om for så vidt angår udførelsen af de i dette direktiv omhandlede opgaver.

2. Medlemsstaterne kan bearbejde oplysningerne og offentliggøre undersøgelsens resultater for deres område.

Artikel 8

1. Ifølge den i artikel 11 fastsatte fremgangsmåde vedtages:

- a) de definitioner, der vedrører listen over kendetegn;
- b) listen over landbrugsprodukter;
- c) stikprøveplanerne med henvisning til strata og egne;
- d) den fælles kode og de nærmere bestemmelser for overførelsen til magnetbånd af de oplysninger, der kræves i henhold til listen over kendetegn;
- e) alle andre gennemførelsesbestemmelser.

2. Kommissionen varetager i samarbejde med medlemsstaterne:

- a) udarbejdelse af en fællesskabsoversigt over tabeller;
- b) bearbejdelse på fællesskabsplan af oplysninger på magnetbåndene; denne bearbejdelse foretages af De europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor;
- c) fremsendelse til medlemsstaterne af undersøgelsens resultater;
- d) offentliggørelse af undersøgelsens resultater.

KAPITEL III

Almindelige bestemmelser

Artikel 9

1. Den i artikel 1 omhandlede undersøgelse er en fælles foranstaltning i den betydning, der er anført i artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

2. Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, refunderer inden for de grænser, der er fastsat i artikel 6 i dette direktiv, medlemsstaterne 12 regningsenheder for hver bedrift, om hvilken de i artikel 5 omhandlede oplysninger meddeles Kommissionen.

3. Den planlagte varighed for gennemførelsen af den fælles foranstaltning er fastsat til to år;

4. De anslåede samlede udgifter til den fælles foranstaltning, som afholdes af Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, beløber sig til 7 920 000 regningsenheder.

5. Refusionsbegæringerne vedrører udgifter, som medlemsstaterne har afholdt i løbet af et kalenderår, og som indgives til Kommissionen før den 1. september det følgende år.

6. Der træffes afgørelse om Fondens deltagelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 729/70.

7. Kommissionen kan yde a-contoudbetalinger.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes i henhold til den i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige forholdsregler for at sikre, at individuelle oplysninger, der på deres område indhentes inden for rammerne af undersøgelsen, kun kan anvendes med de begrænsninger og på de betingelser, der er angivet i deres egen lovgivning om tavshedspligt vedrørende statistisk materiale.

2. De i stk. 1 nævnte individuelle oplysninger skal meddeles De europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i en sådan form, at bedrifterne ikke kan identificeres. Endvidere har kun de personer i ovennævnte kontor, hvem iværksættelsen af nærværende direktiv påhviler, adgang hertil.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer passende foranstaltninger med henblik på retsforfølgning af overtrædelser af bestemmelserne i stk. 2.

Artikel 11

1. I de tilfælde, hvor der henvises til den i denne artikel fastsatte fremgangsmåde, fremsætter Den stående landbrugsstatistiske Komité, nedsat ved Rådets afgørelse af 31. juli 1972, herefter benævnt »Komiteen«, en udtalelse, idet medlemsstaternes stemmer tildeles den i artikel 148, stk. 2, første afsnit, i traktaten fastsatte vægt. Formanden deltager ikke i afstemningen.

2. I disse tilfælde forelægger formanden sagen for Komiteen, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

3. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden fastsætter under hensyntagen til, hvor presserende de forelagte spørgsmål er. Komiteen udtaler sig med et flertal på 41 stemmer.

4. Kommissionen træffer foranstaltninger, som øjeblikkelig finder anvendelse. Hvis de imidlertid ikke stemmer overens med den af Komiteen afgivne udtalelse, bliver disse foranstaltninger omgående meddelt Rådet af Kommissionen; i så fald kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i højst en måned efter datoen for ovennævnte meddelelse.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan træffe en anden afgørelse inden for en måned.

Artikel 12

1. Komiteen høres i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 7, litra a) og i artikel 8, stk. 2, litra c) og d).

2. Såvel Komiteen som Den stående Landbrugsstrukturkomité høres i de i artikel 8, stk. 2, litra a) omtalte tilfælde.

3. Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, der står i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv, og som forelægges af dens formand, enten på dennes eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. januar 1975.

På Rådets vegne

M. A. CLINTON

Formand

BILAG

LISTE OVER KENDETEGN

A. Bedriftens geografiske beliggenhed

01 Undersøgelsesområde

B. Bedriftens retsstilling

01 Hviler det juridiske og økonomiske ansvar for bedriften på en fysisk person?

ja/nej

02 I bekræftende fald,

er den juridisk, og økonomisk ansvarlige på samme tid driftsleder, med andre ord handler driftslederen for egen regning?

ja/nej

C. Driftsform (i forhold til landbrugeren)

Udnyttet landbrugsareal:

ha/a

01 selvstændig drift

...../.....

02 forpagtning

...../.....

03 delforpagtning og andre driftsformer

...../.....

D. Forvaltning af bedriften og driftslederens uddannelse

01 Føres der regnskab for bedriften?

ja/nej

02 Beregnes bedriftens rentabilitet ved hjælp af dette regnskab?

(1) ja/nej

03 Foreligger der en udviklingsplan for bedriften i den i artikel 6 i direktiv nr. 72/159/EØF anførte betydning?

(1) ja/nej

04 a) Er bedriften medlem af et andelsselskab eller af en anden lignende landbrugsorganisation med henblik på

— sin forsyning

ja/nej

— afsætning af sine varer

ja/nej

— benyttelse af materiel og af landbrugsanlæg

ja/nej

b) Procentdel af produktionsværdien på kontrakt

— korn

.....

— frugt og grønsager

.....

— hornkvæg

.....

— mælk og mælkeprodukter

.....

— svin

.....

— fjerkræ

.....

— æg

.....

Kode 1 — 4

1 = nul

2 = + 0 > 50

3 = + 50 > 90

4 = + 90 > 100

(1) Frivilligt.

05 Driftslederens landbrugsfaglige uddannelse

— grundskoleniveau	ja/nej
— gymnasieniveau	ja/nej
— universitetsniveau	ja/nej

Udnyttelse af jorden

Det udnyttede landbrugsareal omfatter arealer med hovedafgrøder, der har dannet grundlag for høsten i 1975, deri medregnet de i 1974 dyrkede arealer, som er beregnet til høsten i 1975 og de arealer, som endnu ikke giver udbytte. De arealer, der er dyrket i 1975 med henblik på normalt at blive høstet i 1976, medregnes ikke.

E. Agerjord

Kornarter til frøavl (inklusive sædekorn):	ha/a
01 Blød hvede og spelt/.....
02 Hård hvede/.....
03 Rug/.....
04 Byg/.....
05 Havre/.....
06 Majs/.....
07 Ris/.....
08 Andre kornsorter/.....
09 Bælgfrugter (inklusive frø og blandinger af bælgfrugter med korn)/.....
10 Kartoffler (inklusive tidlige og forspirede kartofler)/.....
11 Sukkerroer (eksklusive roefrø)/.....
12 Rodfrugtplanter til foder (eksklusive frø)/.....
13 Industriplanter (inklusive frø til græsagtige olieholdige planter; eksklusive frø til tekstilplanter, humle, tobak og andre industriplanter)/.....
Friske grønsager, meloner, jordbær:	
14 — frilands/.....
a) markafgrøder/.....
b) gartneriafgrøder/.....
15 — under glas/.....
Blomster og pryddplanter (eksklusive planteskoler):	
16 — frilands/.....
17 — under glas/.....
18 Foderplanter/.....
19 Haveplantefrø og andre frø og planter på agerjord (eksklusive korn, bælgfrugter, kartofler og olieholdige planter)/.....
20 Andre agerjordskulturer/.....
21 Brakjord/.....

	ha/a
F. Køkkenhaver/.....
G. Permanente engarealer samt græsgange	ha/a
01 Engarealer og græsgange inklusive alpegræsgange/.....
H. Flerårige kulturer	
01 Plantager med frugttræer og -buske/.....
02 Citruslunde/.....
03 Olivenlunde/.....
04 Vinmarker/.....
05 Planteskoler/.....
06 Andre flerårige kulturer/.....
07 Flerårige kulturer under glas/.....
I. Andre arealer	
01 Uudnyttet landbrugsareal (arealer, der af økonomiske, sociale eller andre årsager ikke længere dyrkes, og som ikke indgår i vekseldrift)/.....
02 Skovbevokset areal/.....
03 Andet areal (bygninger og gårdarealer, veje, damme, stenbrud, gold jord, klipper o.s.v.)/.....
J. Støttekulturer og på hinanden følgende kulturer (ikke indbefattet grønsagsafgrøder eller kulturer under glas) ⁽¹⁾	
01 Areal af kulturer i forbindelse med flerårige kulturer/.....
02 Areal af på hinanden følgende kulturer eller mellemkulturer/.....
K. Kvægbestand (pr. ...) (dato fastsættes nærmere)	Antal stk.
01 Enhovede
Hornkvæg
02 under 1 år
på 1 år, men under 2 år
03 Handyr
04 Hundyr
på 2 år og derover
05 Handyr
06 Kvier
07 Malkekøer
08 Andre køer
09 Får (alle aldre)
10 Geder (alle aldre)

⁽¹⁾ Frivilligt afsnit.

	Antal stk.
Svin
11 Grise, hvis levende vægt er under 20 kg
12 Avlssøer på 50 kg og derover
13 Andre svin
Fjerkræ
14 Fedekyllinger
15 Læggehøns
16 Andet fjerkræ (ænder, kalkuner, gæs og perlehøns)

M. Arbejdskraft inden for landbruget (i løbet af de sidste 12 måneder forud for undersøgelsesdagen)

Arbejdskraft inden for landbruget	Køn		Alder (antal år)	Arbejdstid anvendt på bedriften (b)				fuldtidsbeskæftiget
	m	f		Deltidsbeskæftiget med en arbejdstid på			af en fuldtidsbeskæftigets arbejdstid pr. år	
				> 0 - < 25 %	25 - < 50 %	50 - < 75 %		
01 Landbruger	(sæt kryds)		aldersklasser	(sæt kryds)				antal
02 Medhjælpende ægtefælle				... a) 24	25 - 34	35 - 44	45 - 64	
03 Andre medlemmer af landbrugerens familie	antal		antal				antal	
04 Fast fremmed arbejdskraft								
Midlertidig fremmed arbejdskraft	antal arbejdsdage							
05 mandlig								
06 kvindelig								
07 Andre medlemmer af landbrugerens familie (punkt 03), som arbejder mindst 75 % af den årlige arbejdstid på bedriften	mænd		(1)				kvinder (b)	
fra (a) til under 25 år	antal							
fra 25 til under 35 år								

(a) Fra den alder, hvor skolepligten ophører.

(b) Husligt arbejde udelukket.

(1) vedrøre kun de stater, der ikke giver individuelle oplysninger under punkt 03.

N. Landbrugerens erhvervsarbejde ud over det under litra m) omhandlede arbejde ⁽¹⁾

- 01 Har brugeren andet erhvervsarbejde ud over det under litra M.
omhandlede? ja/nej
- 02 *Arten af dette erhvervsarbejde*
- selvstændig ja/nej
 - ikke-selvstændig ja/nej
- 03 Erhvervsgren inden for hvilken dette erhvervsarbejde udøves:
- landbrug, jagt, skovbrug og fiskeri ja/nej
 - andet arbejde ja/nej
- 04 Har brugeren en særlig ikke-landbrugsfaglig skoleuddannelse? ⁽²⁾ ja/nej
-

⁽¹⁾ Disse spørgsmål bør kun stilles, dersom bruger og driftsleder er samme person.

⁽²⁾ Frivilligt.